

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010921
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1112010921.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného Š. O.Č. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7T/81/2012 zo dňa 15.03.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. novembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku súd u obžalovaného

Š. O., K.. XX.XX.XXXX B. O., I. O. O.,
Q. X

podľa § 44 Tr. zákona s poukazom na § 43 Tr. zákona

u p ú š ť a

od uloženia ďalšieho trestu, vzhľadom na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05.12.2013 sp. zn. 2T/98/2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.07.2015 sp.zn. 2T/98/2013.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7T/81/2012 zo dňa 15.03.2016 bol obžalovaný B. O. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v období od 08.10.2010 v Bratislave ako zamestnanec spoločnosti A. s.r.o., Q. cesta XX, O. O., neodviedol zo samoobslužných automatov umiestnených na rôznych miestach v O. finančné prostriedky z tržieb, ktoré mal najneskôr do XX hodín po ich výbere odovzdať inému poverenému pracovníkovi, resp. poukázať v prospech účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX patriaceho uvedenej spoločnosti tak, ako mu to vyplývalo z jeho pracovnej zmluvy zo 07.10.2010, pričom tieto finančné prostriedky si ponechal pre vlastnú potrebu a doposiaľ nevrátil, čím poškodenej spoločnosti A. s.r.o. O. O. spôsobil škodu vo výške 8.594,93 €.

Postupom podľa § 44 Tr. zákona okresný súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05.12.2013 sp. zn. 2T/98/2013 a trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.12.2013 sp. zn. 0T/315/2013.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného nahradiť škodu poškodenej spoločnosti A. s.r.o., O. O., Q. 36, vo výške 8.594,93 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodenú spoločnosť odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný B. O. ako aj okresný prokurátor.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania vyjadruje nesúhlas s výrokom o vine, nakoľko dokazovaním nebolo bez pochyby preukázané, že skutok sa stal tak, ako ho predostrela obžaloba. Podľa obžalovaného neboli jednoznačne vyvrátené pochybnosti o možnostiach iných osôb dostať sa náhradnými kľúčmi do predajných automatov, za ktoré niesol hmotnú zodpovednosť. Výpovede svedkov poskytli v konaní iba nepriame a vyvrátiteľné dôkazy. Pokiaľ ide o listinu o uznaní dlhu, nejde tu o priznanie pochybenia, nakoľko podpis bol vynútený. Preto ide o právny úkon urobený nedobrovoľne, neslobodne. Takýto úkon nepožíva podľa obžalovaného právnu ochranu a preto je neplatný.

Odvolanie prokurátora smeruje proti výroku o treste a je podané v neprospech obžalovaného. Prokurátor v dôvodoch svojho odvolania vytýka okresnému súdu postup podľa § 44 Tr. zákona, ktorým upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05.12.2013 sp. zn. 2T/98/2013 a trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.12.2013 sp. zn. 0T/315/2013. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa nesprávne postupoval pri úvahe o spôsobe ukladania trestu a tento postup vyústil do nesprávneho záveru o upustení od uloženia súhrnného trestu.

V danej veci je zrejmé, že skutku, ktorý je predmetom tohto konania sa obžalovaný dopustil skôr ako bol dňa 05.12.2013 rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/98/2013 uznaný vinným zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky. Skutok o ktorom bolo rozhodnuté citovaným rozsudkom sa stal dňa 31.07.2007. Z uvedeného je zrejmé, že skutok, ktorý je predmetom tohto konania a skutok z 31.07.2007 boli spáchané pred vyhlásením rozsudku zo dňa 05.12.2013 v konaní Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/98/2013. Uvedené skutky tvoria teda viacčinný súbeh.

Ďalším rozhodnutím, ku ktorému súd prvého stupňa upustil od uloženia súhrnného trestu, je trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.12.2013 sp. zn. 0T/315/2013. Skutok bol v tomto prípade spáchaný dňa 21.12.2013 a išlo o prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Z uvedených faktov vyplýva, že posledný uvádzaný skutok je vo vzťahu k prejednávánemu skutku ako aj ku skutku zo dňa 31.07.2007 recidívou. Nemožno v tomto prípade hovoriť o súbehu, keďže k spáchaniu skutku prejednávánemu Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn. 0T/315/2013 došlo po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku v konaní 2T/98/2013.

Pri ukladaní trestu v tomto konaní, teda okresný súd pochybil, keď vychádzal z predpokladu, že pri oboch starších rozhodnutiach súdov prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. V skutočnosti, prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu len vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 05.12.2013 sp. zn. 2T/98/2013, avšak trest mal byť uložený s použitím ustanovením § 42 ods. 1, ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zákona teda vo zvýšenej trestnej sadzbe od 3 rokov do 160 mesiacov z dôvodu, že trest by sa ukladal za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom. Nakoľko prvostupňový súd v zmysle týchto ustanovení nepostupoval, dospel k nesprávnemu záveru o dostatočnosti uloženého trestu.

K okolnostiam zisteným na strane obžalovaného prokurátor uvádza, že neboli u neho konštatované žiadne poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. zákona, čo uvádza aj súd prvého stupňa. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný (v dvoch prípadoch ide o zahladené odsúdenie), čo u obžalovaného zakladá priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona.

Prvostupňový súd však na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vôbec neprihliadol a bez akéhokoľvek odôvodnenia svojej úvahy konštatoval, že neboli zistené žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Pri správnom akceptovaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností by sa trestná sadzba pohybovala od 64 mesiacov do 160 mesiacov.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/98/2013 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a s prihliadnutím na predchádzajúce úvahy o výpočte trestnej sadzby nemožno v žiadnom prípade tento trest považovať za dostačujúci a bolo nemožné rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu.

Za dôležité považuje prokurátor aj to, že obžalovaný sa aj pred spáchaním zbiehajúcej sa trestnej činnosti opakovane dopúšťal trestných činov, za ktoré bol odsúdený, čo zjavne obžalovaného nezmenilo a neodradilo ho od páchania ďalšej trestnej činnosti. Postoj obžalovaného je možné pozorovať aj pri vyhodnocovaní prejednávaneho skutku, ktorý začal páchať od 08.10.2010, teda 8 dní po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.04.2010.

Odkazujúc na vyššie popísané dôvody navrhol prokurátor uložiť obžalovanému B. O. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 65 mesiacov s použitím § 221 ods. 3, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, ods. 2 a § 41 ods. 2 Tr. zákona. Postupom podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona je potrebné obžalovaného zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, všetko za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/98/2013 zo dňa 05.12.2013.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla zástupkyňa krajskej prokuratúry vyhovieť podanému odvolaniu, na ktorom v celom rozsahu zotrvala, vrátane podrobných dôvodov. Navrhla zrušiť výrok o treste a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest pri rešpektovaní ustanovení o sprísnenom súhrnnom treste a obžalovaného navrhla zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný v rámci svojho vyjadrenia prejavil ľútosť nad vecami, ktoré sa doteraz v jeho živote stali a ktorými si privodil problémy. Postupne sa snaží naprávať chyby z minulosti a dôkazom jeho snahy o zlepšenie je aj rozhodnutie o predĺžení skúšobnej doby. Plní si svoju vyživovaciu povinnosť a to aj napriek tomu, že má čiastočný invalidný dôchodok a nedarí sa mu získať prácu formou trvalého pracovného pomeru.

Vo vzťahu k rozhodnutiu okresného súdu uviedol, že sa necíti vinný v celom rozsahu, nakoľko malo ísť o spoločnú vinu Q. B., obžalovaného a H. G., čo vyplýva aj z dohôd o hmotnej zodpovednosti a interných pravidiel pri odovzdávaní tržby.

S. súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ale mohli by odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolania obžalovaného aj okresného prokurátora sú čiastočne dôvodné a to vo vzťahu k výroku o treste.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto zákonným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správny záverom tak v otázke viny, ako aj v otázke právnej kvalifikácie. Dokazovanie bolo vykonané

v dostatočnom rozsahu tak, aby umožnilo súdu prvého stupňa prijať jednoznačné závery. Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 168 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko okresný súd v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného B. O., svedkov Igora G., U. F., Q. B. a prečítaním listinných dôkazov obsiahnutých v spisovom materiáli.

B. z uvedených dôkazov, okresný súd správne zistil skutkový stav, získané dôkazy aj správne vyhodnotil a následne dospel k správne mu záveru o tom, že obžalovaný B. O. naplnil svojím konaním všetky znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona.

Z dôkazov, o ktoré sa výrok o vine primárne opiera, je potrebné spomenúť najmä výpovede obžalovaného a svedkov G. a B.. Obžalovaný svojou výpoveďou potvrdil, že pracoval pre spoločnosť A. a jeho pracovnou náplňou bolo starať sa o automaty, ktoré mal pridelené. Tovar mu nosil a tržby preberal najčastejšie pán B., občas aj pán G.. V., že by on jediný mal kľúče od automatov. V. G. ako šéf mal kľúče od všetkých automatov a mohol sa kedykoľvek do nich dostať, ak by chcel urobiť náhodnú kontrolu. Na automatoch boli petlice, každá petlica bola opatrená iným zámkom. K týmto zámkom mal kľúče pán G.. Všetky automaty sa otvárali jedným univerzálnym kľúčom, ktorý mal on, pán G., pán B. a určite aj ostatní zamestnanci vo firme. K zapisovaniu tržieb uviedol, že raz týždenne do tlačiva spoločnosti A. s.r.o. vpísal číslo automatov a tržbu vybratú z každého z nich uviedol len orientačne. Z jednotlivých automatov dával tržbu do spoločného sáčku, nedalo sa preto presne uviesť, z ktorého automatu koľko vybral. Potom urobil celkový súčet a mince rozdelil podľa nominálnej hodnoty a potom približne podľa sily strojov priradil k jednotlivým automatom sumu. Celú tržbu vždy odovzdal a neponechal si nikdy ani cent.

V decembri 2010 bolo pri inventúre zistené, že chýbajú peniaze a po viacerých prepočtoch bola ustálená čiastka 8.594,93€. Na túto skutočnosť ho upozornil svedok H. G., ktorý mal už vopred pripravenú zmluvu o uznaní dlhu. Obžalovaný si nebol vedomý, že by vzal peniaze, avšak mu bolo povedané, že peniaze musí zaplatiť, inak bude mať problémy a chceli návrh splátkového kalendára. Splátkový kalendár nakoniec podpísal.

Z výpovede svedka H. G. vyplýva, že poškodená spoločnosť uzavrela dňa 07.10.2010 s obžalovaným B. O. pracovnú zmluvu a dohodu o hmotnej zodpovednosti. Menovaný bol zaradený na pozíciu operátor-pnič nápojových a kusových automatov umiestnených v O., resp. v bývalom západoslovenskom kraji. Jednou z povinností obžalovaného bolo zabezpečovať výber tržby z pokladničiek automatov, ktorú mal následne týždenne odovzdávať inému poverenému pracovníkovi. Pri inventúre, ktorú vykonal za prítomnosti obžalovaného v dňoch 14.12. až 16.12.2010 bolo zistené, že za obdobie od 08.10.2010 do 14.12.2010 mu na jednotlivých automatoch vychádzajú rozdiely a to celkom vo výške 8.594,93,-€. Obžalovaný sa mu priznal, že si vždy z tržby nejakú čiastku ponechal, čo odôvodnil svojimi finančnými problémami z minulosti. Následne v sídle firmy urobili opätovne prepočet všetkých automatov a schodok zistený pri inventúre sa potvrdil. Na základe toho vypracovali splátkový kalendár s uznaním dlhu, čo obžalovaný bez námietok dňa 21.12.2010 za prítomnosti oboch konateľov spoločnosti podpísal. Nakoľko obžalovaný spolupracoval, uznal svoj dlh, nechali ho naďalej u nich pracovať.

Časom sa však dozvedeli od ľudí z iných firiem, kde obžalovaný predtým pracoval, o jeho dlhoch, nakoľko títo požadovali zadržanie jeho mzdy. Obžalovaný splátky podľa splátkového kalendára neuhrádzal a vzhľadom na to, čo sa dozvedeli o jeho minulosti, sa rozhodli s ním ukončiť pracovný pomer výpoveďou z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny a to dňa 24.01.2011.

Z 25 zamestnancov po celom Slovensku sa u nikoho nestalo, že by mu chýbali nejaké peniaze. Predchodcom obžalovaného bol V. D., pričom po jeho odchode bola urobená inventúra a všetko bolo v poriadku, žiadne schodok u neho zistený nebol. Poprel tvrdenia obžalovaného, že by výška škody, ktorá im bola spôsobená, bola nejako upravovaná. Bola zistená ihneď na druhý deň po inventúre.

K zabezpečeniu automatov uviedol, že každý automat je uzamykateľný univerzálnym kľúčom, ktorý mali všetci ich zamestnanci. Okrem toho sú automaty zabezpečené visiaticim zámkom, od ktorých mal kľúče

iba obžalovaný a druhý zväzok kľúčov od visiaticich zámkov bol na firme uzamknutý v trezore, pričom počas doby, čo u nich obžalovaný pracoval, tento zväzok kľúčov nebol nikdy použitý. Peniaze chýbali zo všetkých automatov, ktoré mal obžalovaný na starosti a to každý týždeň. Obžalovaný, ako každý ich zamestnanec, bol poučený o tom, že pri výbere tržby z automatu si mal opísať predchádzajúci stav, potom aktuálny stav pri výbere a mali ich porovnať, pričom rozdiel medzi nimi tvoril tržbu. Napriek tomu to tak obžalovaný nerobil, ak by to tak robil, zistil by, že mu niečo chýba. Nikdy im nehlásil, že by mu chýbali peniaze. Ostatní zamestnanci tento pokyn riadne dodržiavali a opisovali si čísla stavu automatov.

K obrane obžalovaného o vyvíjaní nátlaku uviedol, že keď skončili pracovný pomer s obžalovaným, tento pricestoval do O. O. do sídla firmy, kde im všetky veci riadne odovzdal a takto by sa iste nechoval človek, na ktorého je vyvíjaný nátlak.

Zo spáchania skutku usvedčuje obžalovaného aj výpoveď svedka Q. B., ktorý potvrdil, že obžalovaný ako servisný technik nápojových automatov, mal v náplni práce dopĺňanie tovaru do nápojových automatov, montáž a demontáž nápojových automatov, vyberanie tržieb a ich odovzdávanie v sídle firmy. Tržbu odovzdával v sáčku, na ktorý napísal stav počítadla tržby a miesto umiestnenia automatu. Obžalovaný mu odovzdal peniaze a svedok ich následne nosil do sídla firmy v Banskej O., no nebolo to tak stále, pretože ak bol v O. šéf, tak peniaze obžalovaný odovzdával jemu.

Svedok nemal žiadnu možnosť vyberať automaty umiestnené v O., lebo každý z nich bol okrem kľúča opatrený aj petlicou a visiaticim zámkom a od týchto mal kľúče len obžalovaný a rezervné kľúče mal šéf niekde odložené. Nemal žiadny prístup k automatom v O., o tieto sa staral iba obžalovaný, nikdy z nich tržbu nevyberal. Pri odovzdávaní tržby mu obžalovaný odovzdával väčšinou mince, ktoré mal roztriedené v sáčkoch podľa ich nominálnej hodnoty a spolu s nimi mu odovzdával aj súpis mincí a on mu podpisoval doklad, v ktorom bolo uvedené miesto a číslo automatu a tržba, ktorú z neho vybral za určité obdobie a celková tržba musela sedieť s hodnotou odovzdaných mincí. Tento protokol musel byť v dvoch vyhotoveniach, kde jeden si zobral obžalovaný a druhý aj spolu s tržbou, ktorú mu odovzdal, následne odniesol do sídla firmy v O. O.. Vo firme sa robila vždy po každom mesiaci inventúra, no v čase, keď do nej nastúpil obžalovaný, bolo dosť práce, preto sa robila až asi po dvoch mesiacoch.

Inventúru robil obžalovanému šéf, pričom keď sa vrátil z O., mu oznámil, že obžalovanému chýba väčšia finančná hotovosť na tržbách. Inventúra sa robila tak, že šéf chodí s osobou, ktorá mala na starosti jednotlivé automaty, pričom z počítadiel sa opisoval údaj o sume peňazí, ktorá bola do automatu od poslednej inventúry nahádzaná a táto sa zapisuje do inventúrneho protokolu a osoba, ktorá mala na starosti automat, to hneď podpíše. Už pri tejto inventúre nesedeli sumy nahádzané do automatu s odvedenou tržbou. Napokon poslednú inventúru obžalovanému robil on, pričom ani pri nej nesedeli sumy, ktoré sa zapisovali do inventúrneho protokolu, s odovzdanou tržbou. Rozdiel bol okolo 1.000,-€. Ihneď to oznámil šéfovi, ktorý mu povedal, aby obžalovanému ihneď zobral všetky kľúče od nápojových automatov, ktoré mal na starosti.

K celkovej sume, ktorú obžalovaný neodviedol, sa presne nevedel vyjadriť, šéf mu však spomínal sumu okolo 8.000,-€ - 9.000,-€. Rovnako aj tento svedok potvrdil, že by nebolo možné, aby došlo zneužitiu náhradných kľúčov od automatov, nakoľko tieto boli v trezore a prístup k nim mal len konateľ spoločnosti. Taktiež nebolo možné, že by došlo k úniku peňazí z automatov, ktoré neboli zabezpečené petlicami, lebo týchto bolo veľmi málo, pričom on mal vedomosť len o jednom takom automate. Nikdy predtým a ani potom nedošlo k takému úniku peňazí.

Podľa svedkyne U. F. obžalovaný na základe vykonanej inventúry prevzal všetky automaty od predchádzajúceho zamestnanca V. D., za ktoré bol následne zodpovedný, pričom bolo vždy všetko v poriadku. Pri inventúre v dňoch 14.12.-16.12.2010 boli prítomní konateľ spoločnosti H. G. a B. O.. Výsledok inventúry bol prvotne stanovený len orientačne, pretože keď sa objavili veľké rozdiely, bolo potrebné všetko v klude znovu spracovať a porovnať s tržbami odovzdanými obžalovaným. Dvojité kontrola sa pritom vykonávala vždy. S cieľom vyhnúť sa chybám, sa inventúrne tlačivá prepisujú do tabuliek v programe excel, kde sú zadané vzorce na prepočítavanie tržieb. Počas jej pôsobenia vo firme od roku 2008 to bol jediný prípad schodku. Svedkyňa tiež potvrdila, že potom čo bol dohodnutý splátkový kalendár a obžalovaný zostal ďalej pracovať, pri následnej inventúre bol opäť zistený nejaký schodok a vtedy už s ním bol rozviazaný pracovný pomer.

Skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z výpovedí svedkov, potvrdzujú aj listinné dôkazy, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný uzavrel dňa 07.10.2010 pracovnú zmluvu so spoločnosťou A. s.r.o. Q. cesta XX, O. O., z ktorej vyplýva náplň práce vrátane povinnosti zabezpečiť výber tržieb z pokladničiek automatov a ich odovzdanie kompetentnému pracovníkovi alebo po dohode s nadriadeným najneskôr do 24 hodín vložiť na účet v banke. Na podklade pracovnej zmluvy bola uzavretá aj dohoda o hmotnej zodpovednosti, v zmysle ktorej zamestnanec preberá hmotnú zodpovednosť za hodnotu mincí vybranú z nápojových automatov, z ktorej je povinný naložiť tak, ako mu to vyplýva z pracovnej zmluvy. Výsledky vykonaných inventúr sú obsiahnuté v záznamoch podľa jednotlivých automatov a dokumentujú stav v momente prevzatia obžalovaným v októbri 2010 a stav v čase vykonania inventúry v dňoch 14.12.-15.12.2010, kedy bol zistený schodok vo výške 8.594,93€.

Z vykonaného dokazovania vyplýva aj podľa názoru odvolacieho súdu nespochybniteľný záver o tom, že skutok sa stal tak, ako je vymedzený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Obžalovaný B. O. je zo spáchania skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďami svedkov H. G., Q. B. a U. F. a závermi vykonaných inventúr.

Obrane obžalovaného B. O. postavenej na tvrdení, že mince z automatov mohol vybrať aj niekto iný s použitím náhradného kľúča nebolo možné uveriť z toho dôvodu, že ak by sa čisto teoreticky niečo také stalo, zistil by to ako prvý on sám pri prepočítavaní tržby. Pri výbere tržby z automatov bolo totiž potrebné opísať predchádzajúci stav, potom zistiť aktuálny stav pri výbere, porovnať ich a tak ustáliť výšku tržby. Obžalovaný by teda pri prepočítavaní mincí ihneď zistil, že mu niečo chýba. Nikdy pritom svojich nadriadených neupozornil na nič podozrivé, na nejaké zistené odchýlky. Schodok bol pri vykonanej inventúre zistený iba u obžalovaného a u iných zamestnancov sa nikdy nič obdobné nevyškýtklo.

Na základe dohody o hmotnej zodpovednosti obžalovaný prevzal zodpovednosť za zverenú peňažnú prostriedky, ktoré bol povinný pravidelne vyberať z automatov a za predpokladu, ak tieto neodviedol vo výške, ktorá bola podľa stavu počítadla do automatu vhozená, zodpovedá za rozdiel, ktorý bol inventúrou zistený. Na podklade vykonaných dôkazov je možné prijať jediný možný záver a síce, že obžalovaný zmluvne zverenú peňažnú prostriedky neodviedol, prisvojil si ich a spôsobil tým na cudzom majetku škodu. Takto opísaným konaním obžalovaný B. O. naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery v zmysle § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Pri určovaní výšky spôsobenej škody súd prvého stupňa správne vychádzal z ustanovenia § 125 ods. 1 Tr. zákona keď ustálil, že v prípade čiastky 8.594,23€ ide o väčšiu škodu.

Pri preskúvaní výroku o treste na podklade odvolaní obžalovaného a prokurátora však bolo zistené, že v tejto časti okresný súd pochybil, keď dospel k záveru, že u obžalovaného prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05.12.2013 sp. zn. 2T/98/2013 a trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.12.2013 sp. zn. 0T/315/2013. Chybou v postupe okresného súdu bolo to, že nedostatočne zohľadnil čas spáchania jednotlivých skutkov a tiež existenciu trestného rozkazu vydaného Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 4T 52/2010. Je potrebné dať za pravdu prokurátorovi, ktorý tvrdí, že skutok spáchaný dňa 21.12.2013, pre ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.12.2013 sp. zn. 0T/315/2013, je vo vzťahu k prejednávánemu skutku recidívou. Nemožno v tomto prípade hovoriť o súbehu.

Nie je však správne tvrdenie prokurátora o tom, že medzi prejednáványm skutkom (spáchaný v mesiaci december 2010) a skutkom, pre ktorý bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 2T/98/2013 (spáchaný v mesiaci júl 2007) je súbeh, nakoľko boli spáchané pred vyhlásením rozsudku zo dňa 05.12.2013 v konaní pod sp. zn. 2T/98/2013.

Pri posudzovaní, či existuje medzi spomínanými dvoma skutkami súbeh, nebolo vzaté do úvahy, že v mesiaci september roku 2010 bol obžalovanému doručený trestný rozkaz (účinnosť vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku) v konaní Okresného súdu Bratislava V 4T 52/2010, právoplatný dňa 30.09.2010, ktorý prerušil súbeh skutkov z roku 2007 a 2010. V dôsledku tejto skutočnosti nie sú splnené podmienky pre úvahy o uložení súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 98/2013 a nemožno preto ďalej venovať pozornosť argumentom prokuratúry, ktorá žiada uloženie súhrnného trestu s použitím ustanovenia § 42 ods. 1, ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zákona, teda vo zvýšenej

trestnej sadzbe od 3 rokov do 160 mesiacov z dôvodu, že trest by sa ukladal za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom.

Podľa § 43 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 44 Tr. zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

V prípade obžalovaného nastala situácia, keď prichádza do úvahy uloženie ďalšieho trestu, nakoľko obžalovaný je odsúdený za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný. Vychádzajúc z aktualizovaného odpisu registra trestov, spomenutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V bol obžalovaný postihnutý za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tri roky a uložením probačného dohľadu. Pôvodne určená skúšobná doba plynula obžalovanému do 06.12.2016 a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.07.2015 sp. zn. 2T 98/2013 došlo k predĺženiu skúšobnej doby o dva roky, teda do 06.12.2018. Znamená to, že obžalovaný bude počas ďalších dvoch rokov vystavený hrozbe premeny pôvodne podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody v prípade ak nebude viesť riadny život.

Porovnaním výmery trestu, ktorý bol obžalovanému uložený za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s výmerou trestu, ktorý reálne hrozí obžalovanému za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, zohľadňujúc pritom závažnosť jednotlivých konaní obžalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že trest vo výmere tri roky je dostatočným postihom a nie je žiadúce zvyrazňovať represívny účinok sankcie uložením ďalšieho trestu. Pri úvahách o treste zohľadnil odvolací súd aj fakt, že od spáchania prejednávaneho skutku uplynula doba šiestich rokov.

Ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona stanovuje povinnosť súdu prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Po komplexnom posúdení jednotlivých kritérií odvolací súd vyhodnotil ako nadbytočné uloženie ďalšieho trestu odňatia slobody, nakoľko trest vo výmere tri roky pokladá za dostatočný na ochranu spoločnosti aj na nápravu páchatel'a.

Tak ako to vyplýva z predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku, odvolací súd zistil dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku iba v časti výroku o treste a to z dôvodu porušenia Trestného zákona v ustanoveniach § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 a § 44 Tr. zákona. Preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku zrušil rozsudok iba v oddeliteľnej časti výroku o treste a sám v tejto časti rozhodol využijúc ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.